Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes*, *Heinrich Schalek*, *Rudolf Mosse*, *A. Oppeliks Nachfolger*; *Anton Oppelik*, *J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger*, *Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 87. Brașov, Joi, 20 Aprilie (2 Mai) 1895.

Incercări de a deplasa cestiunea română.

Brașov, 19 Aprilie 1895 v.

Am publicat erĭ un estras dintr'un articul al fóiei guvernamentale „Nemzet“, privitor la cestiunea română, articul fórte caracteristic pentru spiritul, în care e scris și tendința, ce-o urmăresce.

Deja titlul „unitatea română“, sub care își publică cei dela „Nemzet“ aprețiările lor, făcute pe basa cunoscutei scrierĭ a publicistului ungur Jancso Benedek asupra „nisuințelor daco-române“, indică modul de cugetare și tendința lor.

Organul guvernului presentă așa disele „nisuințe pentru unitatea română,“ ca o „nouă apariţiune a cestiunei naționalităților“ și se silesce a le esplica cu ajutorul datelor istorice, ce le scóte din broșura lui Jancso Benedek, precum petițiunea Românilor dela 1849, memoriul adresat de Ioan Maiorescu guvernului german la Frankfurt, scrisórea lui Alexandru Golescu etc. etc. pentru a ajunge la conclusiunea, că tóte stăruințele politicei naționaliste române se reduc la ținta de a crea o „Daco-România.“

Nu voim sĕ intrăm adĭ în amĕnuntele espunerilor din articulul amintit, ci voim sĕ marcăm numai, cum am dis, tendința și scopul lui.

Va sĕ dică în luptele, ce le avem cu rassa maghiară dominantă nu se tractéză, după „Nemzet“, de esistența nóstră națională ca rassă deosebită, nu de libertatea și de drepturile nóstre egale, cetățenescĭ și naționale, în statul în care trăim, ci de viitórea „Daco-România“!

Și fóia guvernului se preface a crede tare în acéstă, cu tóte că ea însășĭ mărturisesce, că ideade „unitate română“ este o „nouă apariţiune“, o „ideă nouă“.

Sĕ vedem déră, ce este nou și ce este vechiŭ în cântecul cu Daco România“.

S'a dis și s'a dovedit de nenumĕrate orĭ și în organul nostru, că tocmai contrarii neamului românesc, aceia, carĭ vor sĕ-l desbrace de individualitatea sa națională și sĕ-l assimileze cu rassa maghiară, au agitat încă de pe vremile orbului br. Wesselenyi idea de „daco-românism“ cu scop de a justifica astfel planurile și tendențele lor dușmănóse poporului român.

Cu mult înainte de 1848, ca și după aceea și până în diua de adĭ s'a variat și se variază în tóte chipurile refrenul, că ei, Maghiarii, nu pot concede Românilor nicĭ un drept național, pentru că e primejdiă de a se înființa „Daco România“.

„Daco-românismul“ a fost și este ciuha menită a băga spaimă și în acei fórte puținĭ bărbațĭ maghiarĭ, carĭ înclină spre o politică mai dréptă, mai echitabilă și mai umană față cu poporul român.

Pe la începutul anilor 1870 de pildă, sufla un vênt mai conciliant. Ministeriul Lonyay inițiase chiar órecarĭ tractărĭ de împăcăciune cu Românii din Ardeal. Dér ce folos, căcĭ a fost de ajuns, ca în câte-va comitate Românii sĕ manifeste o mișcare mai viuă pe terenul legal municipal, pentru ca sĕ curgă în dietă interpelările asupra „agitației daco-române“, ce s'a încins în Ardél.

Scopul era învederat: cu nisce „Daco-Românĭ“ ca aceștia nu putem sĕ stăm de vorbă!

Și așa a mers tot crescênd până ce am ajuns la stările miserabile de adĭ, când gendarmii cutrieră și terorizéză satele române, ca sĕ descopere închipuitele „uneltirĭ daco-române“.

Este déră vechiu sistemul de a agita cu idea „Daco-României“ în contra egalei îndreptățirĭ a Românilor. Nouă este numai desvoltarea și estinderea cea mare, ce a luat'o în timpul din urmă acest sistem al politicei violente maghiare.

Debutul diarului „Nemzet“ cu „unitatea română“ nu urmăresce alt scop, decât de a deplasa cestiunea română, vrênd a-i denega eminentul ei caracter de libertate și de drept și a-o înfățișa, ca o cestiune de cucerire irredentistă.

Mișcarea națională din România, prin care s'a manifestat simpatiă pentru causa nóstră dréptă, este esploatată de fóia guvernului în modul cel mai tendențios în favorul espunerilor ei.

„Cestiunea română transilvană“, — dice ea — nu este numai cestiunea de rassă a Maghiarilor și a Românilor, ci este o mare cestiune europénă, care interesézĕ Austria, Rusia, întrégă peninsulă balcanică, Anglia și cu deosebire Francia“.

Cu alte cuvinte: ceea ce cer Românii dela noi nu se póte resolva decât numai printr'un mare rĕsboiu și printr'un congres europén.

Bine, dér până atuncĭ ce se va întêmpla cu aceștĭ Românĭ și cu dreptul lor de egală îndreptățire, despre care drept adĭ nu se mai îndoiesce nicĭ un om cu minte în Europa?

Hic Rhodus, d-lor dela „Nemzet“! Inzadar voițĭ sĕ scăpațĭde orĭ ce îndatorire și rĕspundere făcênd dintr'o cestiune de drept, o cestiune de cucerire.

Nu i trebuință sĕ vĕ eșofațĭ așa de mult și sĕ vĕ estindețĭ așa de departe calculele, când resolvarea cestiunei este așa de simplă și se póte ajunge printr'un regim cinstit de libertate și de dreptate întrodus nu în „Daco-România“, ci în statul ungar.

Retragerea oposițiunei din Senatul și Camera română.

Incă mai de mult se vorbia, că décă va fi primit proiectul de lege al minelor și de Cameră, oposițiunea național-liberală se va retrage din parlament.

Acéstă retragere s'a și întêmplat. In ședința de Lunĭ 17 (29) Aprilie a Senatului, d l Dimitrie *Sturdza* a cetit o declarațiă a senatorilor de partida liberală, prin care arată, că-șĭ depun mandatele. Cuprinsul declarațiunei nu ne este încă cunoscut. In „Timpul,“ ce ni-a sosit adĭ, vedem numai declarația, ce a facut'o ministrul de esterne Ales. *Lahovari*, în numele guvernului, față cu retragerea senatorilor oposiționalĭ.

In Cameră, tot în aceeașĭ di (17 Aprilie st. v.) d-l C. I. *Stoicescu* a făcut, în numele a 39 de deputațĭ național-liberalĭ, declarația, care dice, că în fața sistemului, care calcă constituția prin legĭ ordinare, minoritatea se retrage din Cameră. D-l N. *Ceaur-Aslan* declară, că se unesce cu minoritatea și-șĭ depune și d-sa mandatul de deputat. A vorbit apoi, cu privire la faptul retragerei, d-l C. C. *Arion* în numele majorității dicênd, că declarația minorității este resultatul votului, prin care Camera a luat în considerație legea minelor, că liberalii s'au bucurat în parlament de cea mai largă libertate a cuvêntului, că oposițiunea are un post de onóre în parlament, dela care nu-i este permis a deserta.

In fine, Camera ia act de declarația minorității.

Tot din „Timpul“ aflăm, că dintre deputații liberalĭ D. *N. Fleva* n'a voit sĕ subscrie declarația de retragere, că deputații conservatorĭ disidențĭ, afară de d. Ceaur-Aslan, au refusat de a 'șĭ depune mandatele. Asemenea s'a declarat în contra retragerei și d. *Ionel Grădișteanu*.

Declararea guvernului.

Étă discursul, ce l'a pronunțat ministru de esterne *Al. Lahovari* în Senat, în urma retragerii minorității:

D-lor senatorĭ,

Guvernul nu are a se amesteca în demersul mai mult séu mai puțin înțelept pe care il face oposițiunea acum, la sfîrșitul celei din urmă sesiunĭ; adecă cam la spartul têrgului, cum se dice pe românesce. Nu póte însĕ lăsa fără rĕspuns cuvintele pătimașe și nedrepte prin care își sprijină

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O nópte în Londra.

După *Sewer*.

(Fine.)

— „Samuile“, continuà după câte-va momente de tăcere femeia; „jură-mĭ, c tu în fiă-care di îțĭ vei săruta copiiĭ și că diminéța și séra vei bea împreună cu ei ceaiul lângă acest cămin. Pretind eu ceva imposibil?“

— „Jur!“ rĕspunse bărbatul sĕrbătoresce, ridicând mâna.

— „Ei sĕ vorbéscă în presența ta, sĕ-șĭ povestéscă. Sgomotul acesta în curênd va deveni o necesitate pentru inima ta, pentru bucuria și distragerea ta. Grijile lor micĭ, pentru tine vor câștiga însĕmnătate, așa cât în fine vei fi silit a lua parte la durerile și bucuriile lor. Vei trăi cu ei și în ei. Samuile...“ Femeia își puse mâna ei slabă pe a bărbatului. „Jură-mĭ, că vei povesti cu copiiĭ tĕi“.

Lui Fleet îndată îi trecù prin minte întrebarea: ce sĕ vorbéscă el cu copiiĭ sĕi? Bolnava îi gâcì cugetul.

— „Vedĭ“, adaogà ea, „ei sunt bunĭ și modeștĭ. Cuvintele unui bărbat de onóre și cuvintele unui tată pentru orfanĭ.. înțelegĭ tu ce însémnă?“

Fleet n'a cugetat încă nicĭ-odată asupra acestei întrebărĭ, și de aceea nicĭ nu putù rĕspunde.

— „Permite-le sĕ cugete în ton tare“, dise ea, uitându se la bărbat. „A cugeta cu ton în presența tatălui... nu ai dori-o?“

— „O doresc...“ șoptì Fleet.

— „Decĭ te învoiescĭ?“

— „Jur!“ repetà el sĕrbătoresce, cu mâna ridicată.

Femeia zimbì, conversarea o ostenise; capul ei greu cădù pe perină. Și din nou tăcere. Copilul întinse mamei sale beutura, femeia închise pe câte-va minute ochii.

— „Sextetul în partea a doua a concertului!“ Cuvintele acestea săgetară deodată creerii lui Fleet. Sextetul, și cu el cele două violencele!

— „Sextetul“, șoptì el, „și un solo al violencelului al doilea“, adáogà, ridicând și plecând pleópele.

Bolnava înțelese cuvintele sale.

— „Trebue sĕ te ducĭ“, șoptì ea; „te aștéptă... pâne... mergĭ, Ery rĕmâne la mine. Când te vei re'ntórce...“

Bolnava nu isprăvì.

— „Sărută-mĕ“, dise ea după un moment. „Ițĭ mulțămesc pentru cei două-decĭ de anĭ trăițĭ în muncă și în bună înțelegere“.

Fleet își sĕrutà soția, și nu scia, ce sĕ mai facă... Se întórse, făcù câțĭ-va pașĭ, privì îndĕrĕt și stete locului.

— „La revedere, tată“, dise cu drag și resolut copilul, privind la mumă-sa. Apoi se apropià, sĕ ridicà în vêrful picióreler, și sărutà obrazul tatălui sĕu. Pe copil îl urmà fetița.

Lacrimĭ curgeau peste fața femeii; în tăcere ea binecuvêntà grupa...

Fleet merse tot o fugă până la teatru. Ii ardea pămêntul sub picióre. Cu inima tremurătóre se suì pe estradă. Sextetul încă nu începuse.

Mama le dase copiilor un tată; el jurase, sĕ-i sărute și sĕ vorbéscă cu ei. Fața ei palidă se învăpăià.

Pe Isa o trimise îndĕrĕt în teatru, și ast-fel mama rĕmase singură cu fiul ei și lângă ea adurmise fetița cea mai tînĕră, drăguța. Ei vorbiau încetinel împreună — femeia vorbia lung și fiul asculta cu buzele strînse. In fine îi poruncì sĕ scóță săculețul de sub perină și sĕ numere banii dintr'ênsul. Erau două-decĭ de galbinĭ.

— „Aceștia sunt totul, dragă Ery, ce am putut aduna“, șoptì ea.

— „Și tu nu voiai sĕ-țĭ cumperĭ medicină, nu voiai, mamă!“

Mama zimbì.

— „Ține-i... și sci pentru cine?“

— „Pentru Isa i-ai adunat“, rĕspunse copilul, „căcĭ păn' ce va cresce Lili, îi voi aduna eu singur o ast-fel de sumă“.

— „Pentru Isa“, accentuà femeia. „Ery, mĕ tem. Tu eștĭ un copil, tu nu înțelegĭ, ce face pe mamă sĕ tremure, când își vede fata“...

— „Mamă, de mâne încolo Isa nu

hotărîrea. Décă guvernul acesta a călcat Constituţiunea ţěrei, apoi acéstă călcare a făcut'o de mult. Demisiunea d-lor este dér fórte târdie şi fórte puţină impresiă póte produce asupra opiniunei publice. Când 7 anĭ au tolerat călcarea Constituţiunei şi adĭ, numai cu 10 dile înainte de sfîrşitul celor douě legislaturĭ de când partidul conservator este la guvern, d-lor se retrag, ce seriositate are un asemenea act?

Guvernul n'a putut călca niciĭ Constituţiunea, nicĭ legile ţěrei. Este o confusiune, care se face în spiritul domniei-lor, dér care nu póte sě esiste în spiritul nicĭ unui om cuminte.

Alta este a călca legile şi Constituţiunea prin měsurĭ arbitrare, şi alta a vota legĭ, carĭ nu plac minorităţii séu nu satisfac aspiraţiunile ei. D-lor, contestând dreptul majorităţiĭ de a face legile aşa cum îi dictéză consciinţa şi convicţiunile ei, contestă esenţa chiar a regimului constituţional (aplause).

Indrăsnind sě vorbéscă de anarchie, nu bagă de sémă, că anarchia nu este decât în spiritul, în consciinţa şi în actele domnia-lor. Cea dintâi datoriă a unui cetăţén într'un stat liber, este de a lumina opinia publică aşa cum îl pověţuesce consciinţa şi opiniile sale personale. Dér al doilea, când a împlinit acésta, nasce o altă datoriă încă mai imperiósă, aceea de a se supune şi a se închina înaintea votului majorităţii, căcĭ numai majoritatea hotăresce, în cele din urmă, în un regim constituţional (aplause). Afară de majoritate, nu póte sě fiă decât despotismul unui om, séu anarchia uliţei şi agitaţiunea mulţimelor neconsciente.

Domnia-lor atacă esenţa regimului constituţional prin proclamaţiunea nenorocită şi pătimaşe, care o fac astădĭ (aplause).

N'am putut sě călcăm Constituţiunea, decât cu complicitatea Senatului, a Camerei şi a poporului, care de atâtea-orĭ a trimis acéstă majoritate pe băncile Parlamentului ţěrii (aplause).

Acusându-ne pe noi, d-lor acusă pe toţĭ!... (Aplause).

Nu voi sě dic un cuvênt mai hotărîtor, dér cine nu scie, că este cine-va, în mânile leale ale căruia ţéra a remis acéstă Constituţiune, şi care mai mult decât d-nul Sturdza şi Stătescu, n'ar fi permis sě fiă călcată de către nimenĭ aci! (aplause).

Pe lângă aceste consideraţiunĭ generale, sě-'mĭ fiă permis, sě rezum activitatea acestor Parlamente, pe care domnia-lor o denunţă într'un mod aşa de nedrept animosităţii publice. Nu se va uita nicĭ-odată opera măréţă a acestor Adunărĭ — şi când dic Adunărĭ, vorbesc de tóte Adunările, carĭ s'au succedat dela 1888 şi pănă adĭ (aplause).

Nu se va uita, că am găsit financele ruinate, budgetele în deficiturĭ constante şi un agio de 22%, care putea sě ne ducă la consecinţe nefaste, carĭ au tirît la faliment popóre mai bogate şi mai bětrâne decât noi (aplause); am restabilit valuta şi în timpurile cele mai grele şi într'un an ca cel trecut, care a fost mai rěu, economicesce vorbind, decât 20 anĭ înděrět, acéstă valută nu s'a clătinat un moment, ceea ce dovedesce, că sistemul financiar al ţěrei a fost aşedat pe nisce base raţionale şi neclintite. Am dat budgetele necontenit cu escedente.

Am făcut atâtea legĭ economice ale căror binefacerĭ se simt de acum şi se vor simţi mai mult în viitor.

Am proclamat prin inamovibilitare neatêrnarea magistraturei, lăsând din mânile nóstre, ca guvern, cea mai teribilă armă de presiune şi opresiune, ceea ce nu póte fi faptul unui guvern arbitrar şi despotic cum ne calificaţĭ (aplause).

Am dat instrucţiunei publice un avênt necunoscut pănă astădĭ.

In tótă întinderea României, în tóte oraşele ţěrii s'au ridicat edificii, monumente pentru scolĭ, universităţĭ etc.

Am clădit şi clădim palaturĭ, pentru tóte serviciurile publice. Am brăsdat ţéra cu drumurĭ de fer, şi mai cu sémă cu satele atât de părăsite sub guvernul trecut.

Tóte acestea sunt o dovadă pipăită de ţéră, că guvernul acesta a făcut o operă măréţă, folositóre, dăinuitóre în acéstă ţéră, şi nisce zadarnice şi înveninate cuvinte nu vor puté sdruncina basa ei de granit (aplause).

Cu tóte acestea, deşi numindu-ne guvern conservator, am respectat pănă la scrupul, pănă la exces, libertăţile publice, libertatea tribunei şi a jurnalului, libertatea cuvêntului şi a scrisului. Acéstă operă, orĭ-care ar fi împrejurările următóre, a avut rěsunet în spiritul, în inima ţěriĭ recunoscětóre. La acéstă operă, îndrăsnesc sě spui oposiţiunei, care se retrage astădĭ, n'a fost în stare sě aducă nicĭ piedicĭ, nicĭ luminĭ (aplause), este şi va remâné prin urmare numai a nóstră (aplause prelungite), a partidului conservator!

CRONICA POLITICĂ.

— 19 Aprilie.

Sub titlul **„Maghiari la sěrbarea Românilor"** fóia unguréscă „Magyarország" aduce scirea, că România se pregătesce la o mare sěrbare, din incidentul aniversărei a 20-a a proclamării regatului român. „La sěrbătórea acésta — dice fóia unguréscă" — participă cu bucuriă şi naţiunea maghiară, care, durere, n'a putut încă sě-şĭ recâştige în deplină měsură garanţiile esistenţei sale de stat. Suntem informaţĭ, că mai mulţĭ membrii ai parlamentului maghiar se pregătesc a merge la acéstă sěrbare în Bucuresci. Bucurescenii, după cum audim, se pregătesc a primi pe óspeţii maghiarĭ cu mare bucuriă."

*

O telegramă din Honkong vestesce, că în **cestiunea rěsboiului din Asia ostică** s'a produs o întorsătură seriósă. Pe insula *Formosa* au întrevenit turburărĭ grave. *Ostaşii chinesĭ şi-au ucis generalii.* Garda guvernatorului a atacat pe rebelĭ şi i-a împrăştiat. Guvernatorul e învinuit, că a dilapidat solda ostaşilor. Artileria chinesă ameninţă, că va puşca asupra fiă-cărei năi, care ar scóte argint din China. Situaţia strěinilor e critică. In porturile Formosei ancoréză câte-o corabiă de rěsboiŭ francesă, englesă şi germană. — Foile din Paris protestéză contra alianţei între Rusia, Germania şi Francia. — In cestiune se amestecă acum şi Anglia. Tóte partidele aprobă demersurile cabinetului-Rosebery în acéstă cestiune. Anglia dela început s'a nisuit, ca rěsboiul sě nu atingă interese europene, astfel Europa ar fi putut încungiura amestecul în rěsboiŭ. Acésta însě nefăcêndu-se, Anglia nu mai póte sta în reservă.

Spaima deficitului.

In depeşa nóstră de ierĭ s'a făcut amintire despre un comunicat a lui *„Pol. Corr"*, în care se dice, că venitele din dările directe, precum şi acele din căile ferate, arată un scăděment considerabil, şi că diferenţa se urcă la milióne.

Étă din cuvênt în cuvênt comunicatul numitei foi oficióse:

„Situaţiunea economică nefavorabilă a Ungariei se póte simţi şi în raporturile financiare, aşa, că în ultimul pătrar al anului 1894 şi în primul pătrar 1895 încasările de stat au fost mai puţin mulţămitóre; mai ales în anul curent se arată un mare regres atât la dările directe şi la cele după consum, cât şi la venitele din căile ferate. Astfel bilanţul oficios, care se va publica în curênd, va constata *o diferenţă de mai multe milióne.*

„Din causa acésta guvernul va proceda cu cea mai mare cruţare în visteria statului. Va face însě tot posibilul pentru îmbunětăţirea stărilor economice şi a regulării fluviilor. Lucru firesc, că pretensiunile esagerate ale agrarilor nu pot fi satisfăcute. Opiniunea publică însě este în clar cu aceea, că agitaţiunile politice ale acestor cercurĭ sunt folosite pentru întărirea acelor elemente, carĭ stau în centrul agitărilor bisericescĭ politice"....

SCIRILE DILEI.

— 19 Aprilie.

Instalarea noului Metropolit, după cum ni-se scrie din Blaşiu, încă nicĭ acum nu se scie positiv când va fi. Se crede însě, că noul Metropolit va sosi la Blaşiu în 18, ér instalarea se va face în 19 Mai n. c. Scirea acésta o confirmă de-altmintrelea şi foile ungurescĭ din Clusiŭ, carĭ spun positiv, că instalarea se va face în 18 şi 19 Maiŭ.

—o—

Sinodul archidiecesan din Sibiiu şi-a ţinut ultima şedinţă. Dumineca trecută In acéstă şedinţă s'a resolvat şi cestiunea „Telegrafului Român," despre care era vorba sě apară ca diar cotidian. Comisiunea tipografică, dice „Tel. Rom.", a propus reducerea fóiei la revistă sěptěmânală, ér sinodul a primit propunerea deputatului I. de Preda, de-a se transpune propunerea comisiunei tipogr. la Consistor, spre a-şĭ da părerea asupra ei la sesiunea viitóre, rěmânênd pănă atuncĭ a-se edita fóia aşa cum este acum.

—o—

Avansamentul de Maiŭ şi permutărĭ în armată. Monitorul militar austriac publică între altele următórele avansamente în armată: La rangul de locotenent-mareşal: fostul brigadir din loc Christian Kerczek; general: brigadirul din loc Joan Fedra. La rangul de colonel în infanteriă: Alexandru Lupu reg. 64; loc.-colonelĭ: Petru Peppa reg. 46, Ioan Domac reg. 52; majorĭ: George Popovicĭ reg. 64, Mihail Cernocrac reg. 2, Mihail Şandru reg. 65, şi George Zunac reg. 22. Căpitanĭ clasa I: Ştefan Prica reg. 53, Ioan Suica reg. 70, Francisc Busa reg. 28, Nicolae Străin reg. 43, Maximilian Russu reg. 77, Iosif Paul reg. 5, Ioan Boeriu reg. 68, Demetriu Popovicĭ reg. 86. Căpitanĭ clasa II: Iosif Legat reg. 82, Iulian Brote reg. 59, Iosif Musteţ reg. 50, Anton Mazuran reg. 102; locotenenţĭ: George Flătău reg. 84, Demetriu Florian reg. 31, Ivan Ghica reg. 37, Ioan Barac reg. 85 şi Aurel Pěcurar reg. 63 sublocotenenţĭ: Ioan Medrea reg. 64, Virgil Cristian reg. 63, Candid Bêrsan reg. 2, Titu Cernăuţan reg. 64, Pompej Bârsan reg. 2. Apoi au fost avansaţĭ: la rangul de căpitan cl. I în regim. de căi ferate şi telegraf Hugo Damian; căpitan cl. II la trupele sanitare Ioan Spacir; medicĭ de regiment cl. I: George Moga, Petru Teodorescu şi Dr. Victor Fogaraşi de Făgăraş; medicĭ de regiment cl. II: Alexandru Roşu, Andrei Antal şi Samuil Rarěş; la rangul de intendant militar: Basiliu Procopovicĭ.

—o—

Ministru de esterne român la Paris. „Timpul" dice, că ministru de esterne Al. Lahovari, care s'a reîntors Sâmbătă dela Paris, a fost primit de preşedintele Republicei d. Felix Faure şi a vědut în mai multe rêndurĭ pe ministru-preşedinte Ribot şi pe ministru afacerilor strěine Hanotaux. D-sa s'a convins acolo de bunele relaţiunĭ ce esistă între guvernul frances şi România. S'a convins de buna primire, de care se bucură studenţii românĭ în tóte şcólele francese, chiar şi în cele de stat. Cea mai strălucită dovadă despre disposiţiunea amicală a guvernului frances faţă cu România este faptul, că tóte titlurile române fără esceptiune au fost primite la cota bursei din Paris, unde de curênd s'a observat o urcare simţitóre a valorilor române.

—o—

Érăşĭ foi oprite. Ministrul unguresc de interne a oprit din nou intrarea pe teritorul ungar a mai multor foi şi imprimate din străinătate. Ele sunt: *„Il dau Chisciotte di Roma"* şi *„La Riscassa"*; apoi *„Jurnalul Român"*, *„Viaţa"*, *„Jiul"* şi *„Gazeta Poporului"*, mai departe scrierea *„Die rumänische Frage in Siebenbürgen und Ungarn"* şi în fine piesa musicală *„Marşul Ligei Române"*. — Ungaria salvată!

—o—

Moştenitorul de tron logodnic. O fóiă vienesă spune, că moştenitorul de tron *Francisc Ferdinand* este logodnic; mirésa lui e prinţesa *Mercedes* de Asturia. Scirea aştéptă confirmare.

—o—

Adunarea generală a reuniunei docenţilor gr. cat. românĭ din *Maramureş* se va ţiné în comuna *Budescĭ* în 30 Maiŭ. n. c.

—o—

Contele Ferdinand Zichy la monarchul. In cercurile politice maghiare a produs mare sensaţiă scirea, ce sosesce din Viena, că Majestatea Sa monarchul, la audienţele generale de alaltăierĭ, a primit şi pe contele Ferdinand Zichy.

—o—

Emigrărĭ. Din comuna slovacă Toth-Vazsony érăşĭ se pregătesc 20 de familii sě emigreze la America. Emigranţii îşĭ vênd cu preţurĭ neînsemnate tot ce au, avênd de gând sě părăséscă acest pămênt al făgăduinţelor ungurescĭ pentru tot-déuna.

—o—

Preşedintele Faure şi marele ambasador german din Paris. O scire telegrafică cu data de 29 Aprilie aduce din Paris scirea, că preşedintele republicei francese, *Faure*, a visitat esposiţia de tablourĭ din Chapy Elysée, unde vedênd pe contele *Münster*, ambasadorul german, a grăbit la el, l'a salutat amical şi luându-l de braţ a privit ast-fel de-arêndul tóte tablourile.

—o—

Stipendiu pentru un tînĕr comerciant. Camera comercială din Braşov face cunoscut, că ministrul de comerciu a destinat un stipendiu de 300 fl. pentru un tînĕr comerciant aparţinětor cercului camerei comerciale din loc, cu ajutorul căruia tîněrul sě călětoréscă în străinětate pentru a-şĭ îmbogaţi cunoscinţele. In urma acésta camera escrie concurs la acest stipendiu. Rugările au de a-se înainta pănă la 18 Mai, cuprindênd următórele date: numele, locuinţa, raporturile familiare, specialitatea, calea pe care voiesce se apuce suplicantul, carte de botoz, testimonii despre studiile

---

va mai merge la teatru..." o întrerupse el. „Incepênd dela prima lunei viitóre voi agonisi şi eu cincĭ-spre-dece şilinge pe sěptěmână!"

Copilul se apropiă de bolnavă, îĭ aşedă capul între perinĭ, îi puse mâna pe frunte şi se plecă la urechea ei.

— „Mamă" şoptì el „Isa e de lipsă în casă, pentru tine, pentru tata şi pentru Lili. Pe tata îl vom desmierda... vei vedé... vei vedé".

Mama îşĭ deschise ochii.

— „Pe tata îl vom desmerda", continuă el, „vei vedé, el ne va iubi, şi ne va dărui inima lui... Eu voi fi pentru Lili un tată... Nu te teme, mamă... óre Dumnedeu va părăsi pe orfanĭ? Noi dór ne iubim!... Isa e o fetiţă bună şi blândă..."

Copilul şoptì lung mamei sale în urechĭ, adurmind'o. Violoncelul cânta dureros sextetul... Mama adurmì fermecată de cuvintele copilului... Un strigăt: „Fiul meu!" şi tăcere adêncă...

Adurmise pentru tot-déuna... Sângele ei curgea încet din faţă spre inimă, rěsufletul, ca şi o acompaniare depărtată, ce se aude după sfîrşitul melodiei vieţii, din ce în ce devenì mai încet şi slab, ca şi vibratul unei córde, care face prin aer cercurĭ tot mai largĭ.

Rěmase numai zimbetul pe faţă, ca dovadă pentru farmecul copilului.. Sus pe cer luminà o stea, apoi cădù şi dispărù...

Copilul devenì palid, ca mórtea, tot sângele ìi fugì la inimă, care sta sě crepe... Lung timp stete el lângă pat, privind în faţa mamei sale — orfan!... Apoi ridică pumnul.

Mâna ridicată cu pumnul închis la Englesĭ însémnă hotărîre, perseveranţă, luptă!

Un nou luptător întrà în luptă...

Cu cine aliat? Contra cui?

Cu cine? Cu sufletul mamei sale, care sădise în inima lui gândurile şi speranţele ei. Contra cui?... Contra sorţii.

Un vermuleţ în lume îşĭ ridică capul, un copilaş mic ameninţă cu pumnul, provocând lumea la luptă...

Cine póte descrie lupta unui copil, în spatele căruia zace sórtea familiei întregĭ? V. S.

absolvate şi testimonii de moralitate dela primăria respectivă.

—o—

O sărutare scumpă. Se scrie, că pe délul Felécului, lângă Cluş, o fetiţă română de 14 anĭ a fost prinsă din partea unui tînĕr călĕtor german, care voi sĕ-o sărute cu forţa. Fata s'a apĕrat, cât a putut, dér dela o vreme fû învinsă, streinul o sărute şi îmbrăţişă după pofta inimei. In momentul însĕ, când tinerul strein strîngea cu lăcomiă făta la pept, se ivi o cétă de tinerĭ românĭ, carĭ săriră în apĕrarea fetei. Intre aceştia şi între strein se încinse o luptă, în urma căreia tinerul călĕtor rĕmase aprópe mort. El fû transportat în spitalul dela Turda, dér nu-i speranţă de-o reînsănĕtoşare.

—o—

De un-spre-ḑece orĭ vĕduvă. Intr'o comună din comitatul Zemplinului a păşit ḑilele trecute o femeiă la altar, a dóuĕ-spre-ḑecea óră. Are vĕrsta numai de 40 anĭ şi anul trecut îşĭ pierduse pe al 11-lea bărbat, cu care făcuse şi o călĕtoriă prin lume.

—o—

O Româncă de 117 anĭ. Ḑilele acestea a rĕposat la locuinţa sa din munţii Scărişórei femeia română Ilina Cabulea, care fusese odinióră de-o frumseţă rară. Ea s'a născut în anul 1778 şi tótă viéţa şĭ-a petrecut'o în munţĭ. A avut patru bărbaţĭ, dintre carĭ pe cel din urmă l'a îmormêntat în 1860. De-atuncĭ a rĕmas vĕduvă. Incă pe la începutul seculului acestuia a început un proces, despre care ḑicea adese-orĭ, că nu va muri până nu-l va câştiga. Lunia trecută 'i-s'a făcut cunoscut bĕtrânei femei, că procesul, care s'a trăgănat aprópe o sută de anĭ, s'a terminat şi încă în favorul ei. La primirea acestei scirĭ, femeia ḑise: „Acum pot muri“ şi în ḑiua următóre a şi murit. Locuinţa ei se afla isolată, într'o pustietate din munţĭ, aprópe de Roşia.

—o—

Concert. Asupra concertului d-şórei *Lula Gmeiner*, ce se va da Sâmbătă în 4 Maiŭ cu concursul dómnei Maria Hintz şi al d-lui R. Lassel, atragem din nou atenţiunea amicilor musicei, ér tinerei cântăreţe, care dedică o parte din venitul curat al concertului pentru scopurĭ de binefacere, îi dorim o sală plină de ascultătorĭ.

„Atentatul dela Bocsig“.

Procesul de calumniare contra „Magyar Hirlap“.

(După notiţele luate la pertractare.)

(Urmare).

La 11 óre din nópte se redeschide şedinţa după pausă de o óră. Urméză martoriĭ restanţĭ, carĭ fac jurămêntul de odată. Cei mai mulţĭ sunt martorii învocaţĭ de înşi-şĭ acusaţii.

Faragó Lörincz, cantonier, vorbesce fórte vioiu şi plin de gesturĭ. Detaiurile cele multe arată, că spune purul adevĕr.

Blasko Lajos, iscoditorul atentatului, de 23 anĭ, ḑiler — espune cum a aflat el şirófele, apoi cum le-a pus ér la loc cu cleştele. Ḑice, că a avut şi ciocan şi cleşte. Diferind de espunerile lui Faragó vin înfăţişaţĭ, ambii rĕmân însĕ pe lângă ale lor.

Dr. *Pop* întrébă pe Blasko, că de ce înaintea pretorului şi-a retras prima mărturisire şi a ḑis, că a iscodit numai întreg lucrul, ca sĕ capete ceva cinste? Ce-i adevĕrat? Ceea ce a ḑis întâiu, séu cea de a doua. Blasko négă, că şi-ar fi schimbat prima mărturisire, deşi aşa s'a luat în procesul verbal.

Infăţoşat cu preotul Monti, persistă întru a nega. Preşedintele îl face atent la jurămênt, îl face sĕ se uite în jur, câtă lume îl privesce, sĕ se uite în ochii d-lui pretor.... şi apoi sĕ rĕspundă. Un moment de tăcere grav pentru Blasko.

Preşedintele îl întrébă de nou, dér el de nou négă.

Urméză ascultarea martorilor:

Darok, păzitor la o haltă, *Szigethy István*, span în Bocsig, *Karton* Aladar, israelit din Bocsig, *Mandelbaum* Lajos, israelit tipic, *Karton Zsigmond*, israelit, cand. de advocat.

Ultimul martor este eroul secundar al procesului, primul a fost Blasko, *Laţ Costantin* e de 24 anĭ, surd şi hăbăuc. La şcólă nu a umblat, fiind şi pe timpul acela surd. La întrebarea preşedintelui (prin interprete) spune, că el la biserică nu umblă numai la Crăciun şi la Pascĭ. Intrebat, déca-şĭ aduce aminte, ce a vorbit cu „ţipţerul“ la Karton, ḑice ba. Citându-i-se cuvintele, le cunósce în feliul, că mumă-sa i-ar fi spus că popa a spus la biserică, că vine împĕratul, şi că la gară ar fi de „lucru“, sĕ mérgă şi el acolo sĕ capete banĭ. Despre aceea, că „lucru“ acela sĕ fiă pe la „şinĭ“ împotriva împĕratului, nu scie sĕ fi ḑis, şĭ-a uitat. Mamă-sa a murit în estan, ea încă nu prea umbla la biserică; de unde va fi auḑit ea, nu scie. Preşedintele îl înfăţişéză cu Spitz, şi permite acestuia sĕ-l întrebe direct românesce.

Spitz: Mĕi! scii tu, când am lucrat eu la Karton, că mi-ai spus, ce o ḑis mumă-ta, că popa ar fi plătit ómenĭ cu simbriă, ca sĕ ia şinele, pe când vine trenul „cu domnu împĕrat“?

Laţ: Sciu, da eu n'am ḑis de împĕratu....

Spitz: Dér nu mi-ai spus tu, că o ḑis mumă-ta, că sunt ómenĭ cu plată, şi că sĕ mergĭ şi tu la popa sĕ capeţĭ şi tu plată.

Laţ: Asta nu am ḑis'o.

Preşedintele îl mai descósă, dér nu póte scóte nimic nou, de aceea îl dimite cu Spitz cu tot. Astfel se încheiă ascultarea martorilor. Se suspinde şedinţa pe 10 m.

Cuvêntarea de acusă.

La $2^3/_4$ se redeschide şedinţa şi preşedintele dă cuvêntul advocatului Dr. *Stefan Pop*. A vorbit pe scurt şi calm, vr'o 40 minute: „Ridic acusă contra lui Fenyö Sándor, redactor responsabil“... Cam astfel a început Dr. Pop, citând la fiă-care paragraful respectiv din codul penal.... A revenit apoi asupra substratului procesului şi citând din fiă-care articol incriminat câte un pasagiu, séu douĕ, arătă cum crescendo, din ce în ce calumnia devine mai cutezantă ţinênd sĕ dovedéscă adevĕrătatea dicalei: *calumniare audacter semper aliquid haeret.*

Spune, cum prin scrisorĭ şi ómenĭ cunoscuţĭ ai acusaţilor a încercat totul, ca sĕ-şĭ retragă acusele, dér rĕspunsul la încercările acestea binevoitóre a fost o nouă insultă, căcĭ *Fenyo* Sándor le rĕspundea cu: „Elhisszük a derék oláh popának, hogy nem fogja beismerni gaz tetteit“.

„Justa apĕrare a onorului nepătat, datorinţa ce o are fiă-care om la apĕrarea cinstei sale, asta ne-a adus aicĭ, ér nu rĕsbunarea. De aceea am dat latitudine deplină orĭ-cărei dovedirĭ. Dér vĕ rog sĕ faceţĭ o reprivire asupra lungului şir de martorĭ“. Astfel ḑice într'un loc Dr. Pop, apoi în faţa fiă-cărei acuse din articoliĭ incriminaţĭ pune câte-o declaraţiune a vr'unui martor classic. După acéstă frumósă postare a contrastelor, sfîrşesce esclamând: „Pe cum ei ne-au acusat de cea mai négră crimă, ce póte numai cunósce codul penal şi istoria, aşa şi noi îi acusăm pe ei de cea mai négră calumniare şi vătĕmare de onóre, şi vĕ rog sĕ-i declaraţĭ vinovaţĭ“.

Apĕrarea.

Dr. Robitsek ḑice cam următórele: Vĕ rog sĕ vĕ puneţĭ în posiţia acusaţilor. Este în procedura lor vr'o uşurătate pĕcătósă séu superficialitate? Nu. Pune-ţi-vĕ în atmosfera acelor timpurĭ, când s'au scris articoliĭ încriminaţĭ şi vedeţĭ ce posiţiă grea şi ce mare datorinţă faţă de patriă avea jurnalistica maghiară. Cestiunea naţionalităţilor a esistat pe ascuns de mult. In public însĕ mai întâiŭ şi-a ridicat capul la 1893. „Cugetaţĭ la fasele cestiunei „*Memorandului*“. Atuncĭ era datorinţa presei sĕ cureţe rĕul şi sĕ caute sanarea. Noi stimăm şi părerile contrare, căcĭ poporul maghiar a trecut prin şcóla tuturor suferinţelor unui popor opresat. De aceea n'am maghiarisat şi nu maghiarisăm noi. Din indolenţa nóstră ne-au trezit naţionalităţile, când din 4 părţĭ s'au ridicat ca sĕ dărăburéscă acéstă ţéră. Aci s'a început chiămarea presei. Şi trebue sĕ ne convingem, că *aicĭ sunt acusaţĭ nu 4 omenĭ, ci presa maghiară.* Presa acésta a procedat din inspiraţiă patriotică, fără a cerca speculă séu sensaţia. Horváth a arĕtat *epistola* în ministeriul de interne, a adus cestiunea în parlament. Cel ce procede astfel, nu e uşuratic. El a trimis apoi un om la faţa locului şi acela a scris, ce a auḑit. Subjective tot Papp e de vină la tóte, şi déca M. H. a sbiciuit aşa de aspru, nu a sbiciuit persóna, ci faptul — întêmplat orĭ ne întêmplat, — care fapt face şcólă acum. La Apahida a deraiat trenul, ce ducea pe cei mai aleşĭ maghiarĭ dela Kulturegylet — chiar la anu după Bocsig.. Presa vede mai bine decât autorităţile.

Purtarea protopopului nu e neesceptionabilă în punctul patriotismului. „*Ii pun în faţă ca esemplu şi model pe canonicul Dr. Laurán, ale cărui accente calde de patriotism ne-au pĕtruns pe toţĭ.* Măcar de ar fi imitat pe acest superior bĕtrân al sĕu, care ne presintă catolicismul înfrăţit cu patriotismul, atuncĭ de sigur nime n'ar fi cutezat sĕ-l aducă pe dênsul în legătură cu astfel de lucrurĭ“.

De unde nu-i foc nu ese fum. Aşa se vede, că patriotismul dênsului e fórte dubiu.

Din acestea se vede, că acusaţii au procedat corect. Pricepeţĭ, că ei au lucrat în direcţiune patriotică, şi în faţa intereselor marĭ ale patriei dispare mica persónă a unui individ. Vĕ rog sĕ-i achitaţĭ. Vorbirea acésta frumos şi plăcut predată a durat aprópe o óră.

(Va urma.)

Catastrofa din Francia.

Am adus scirea, că în apropiere de Epinal, uriaşul basen al canalului oriental frances, s'a revĕrsat în urma unei ruperĭ a zăgazurilor, inundând întrégă valea Mosel.

Marea catastrofă s'a întêmplat Sâmbăta trecută des de diminéţă. Massa uriaşă de apă năvălind, ca un ocean, asupra frumósei câmpii, a prefăcut totul în ruină. Catastrofa a fost împreunată c'un huet teribil, care s'auḑia în depărtare de mai mulţĭ chilometri. Locuitorii din apropiere au fost cuprinşĭ de-o panică nespusă, când massa de apă, în lăţime de 15C metri, a dat năvală asupra lor. Ómenii deşteptaţĭ din somn, fugiau în liber ţipând, văetându-se şi strigênd după ajutor. Casele cădeau în ruine c'un ropot infiorător, şi ómenii de jumĕtate desbrăcaţĭ o luară spre délurĭ. In vaetele şi strigătele refugiaţilor se amesteca urletul sinistru al animalelor.

După $1/_4$ óră apa a luat o dimensiune de 7 milióne metri cubicĭ. Câmpia Mosel stă sub apă pe-o distanţă de 25 chilometri dela reservoriu.

Autorităţile au constatat pieirea a 117 vieţei omenescĭ. Pagubele materiale în case, în morĭ şi fabricĭ trece peste suma considerabilă de *cincĭ milióne*. Potopul a măturat de pe faţa pămêntului pădurĭ întregĭ. Douĕ regimente de infanteriă caută cadavrele morţilor prin nămol.

După opinia inginerilor, causa catastrofei a fost, că urmând timp móle după iarna aspră cu zăpeḑĭ uriaşe, apa a rupt zăgazurile, carĭ nu mai puteau sĕ-i resiste apăsării.

Dare de sémă şi mulţămită publică.

Societatea sodalilor românĭ din Braşov îşĭ împlinesce o plăcută datoriă, a esprima şi pe acéstă cale sincerile sale mulţămite tuturor acelor domnĭ şi dómne, carĭ şi de astă-dată au încuragiat şi sprijinit acéstă societate prin presenţa d-lor în numĕr atât de frumos la producţiunea arangétă în 3 (15) Aprilie a. c., a doua ḑi de Pascĭ.

In special aducem mulţămită d-şórelor *Elena Puiu* şi *Alexandrina Tocanie* pentru concursul d-lor binevoitor la representaţiunea teatrală.

In fina mulţumim pentru marinimósele suprasolvirĭ următorilor dnĭ, carĭ au dat: I. Bran de Lemeni 2 fl; A. V. 2 fl; I. B. Boiu 1 fl; G. B. Popp 40 cr; V. Voina 40 cr; P. Dan 40 cr; N. N. 40 cr; I. G. Bariţiu 40 cr; C. Popp 30 cr; N. N. 20 cr. Total 7 fl. 50 cr.

Suma intrărilor a fost 236 fl. 10 cr., a eşirilor 137 fl. 30 cr. *Profit curat 98 fl. 79 cr.*

Braşov, 18 Aprilie 1895.

Comitetul societătii Sodalilor românĭ.

Arseniu Vlaicu, *preşedinte.* **V. Meşotă**, *cassier.*

SCIRĬ ULTIME.

Budapesta, 30 Aprilie. „*Neues Wiener Abendblatt*“ aduce scirea, că contele Ferdinand *Zichy* a fost imitat special de către Majestatea Sa la audienţă. Foile din Viena aduc acest incident în legătură cu alegerea dela Neutra.

Viena, 30 Aprilie. In şedinţa de aḑĭ a parlamentului s'a vorbit ca de ceva sigur, că ministrul de comerciu *Wurmbrand* şĭ-a dat deja dimisia.

Colonia, 30 Aprilie. „Gazeta de Colonia“ află din Petersburg, că Ţarul va numi de guvernator în Polonia, în locul contelui Sulav, pe un mare duce rusesc.

Cracovia, 30 Aprilie. Oraşul galiţian *Vojnicz* stă în flacărĭ. Până acum au ars 120 case.

DIVERSE.

Goethe şi Lessing. Poetul Goethe nu fuma şi era duşman al fumătorilor. Intr'un cerc de prietinĭ el a susţinut, că adevĕraţii ómenĭ culţĭ şi bine crescuţĭ n'au fumat în viaţa lor. El nu crede, de esemplu, că Lessing a fumat vre-odată. Lessing pe atuncĭ nu mai trăia, decĭ nu putea sĕ fie întrebat, déca fuméză orĭ nu. Unul dintre prietinĭ însĕ, vestitul bibliotecar Ebert, a scris o scrisóre către gazda lui Lessing, o femeiă bĕtrână, la care criticul stase mai mulţĭ anĭ. Ebert a întrebat'o déca Lessing fuma. „Da, sĕ fumeze şi sĕ scrie tótă ḑiua, atâta scia domnul Lessing, încolo nu era de nicĭ o trébă şi nu pricepea nimic“.

Literatură.

Scrierĭ şi vorbirĭ culese apoi direse de *Dr Georgiu Pop*. Acesta este titlul unei broşurĭ polemice de 79 pag., ce a apărut în tipografia unguréscă din Arad. Costă 1 fl.

*

Memoriĭ din 1848/49 de Vasilie Moldovan, broşură elegantă, de 11 cóle, format 8^0. Preţul unui esemplar e: **50 cr.** séu **1 corónă**, plus 5 cr. porto poştal; pentru România şi strĕinătate *1 franc 50 banĭ.* Comandele se pot face la adresa: *Traian H. Pop*, publicist, *Braşov* (Brassó) séu la *administraţia „Gazetei Transilvaniei“*. Domnii abonenţĭ ai „Gazetei“ îşĭ potŭ procura acéstă scriere *de-odată cu reînoirea abonamentului trilunară la foiă.*

*

In tipografia „A. Mureşianu“ din Braşov a apărut: **Povestirĭ economice** despre grădinărit, economia câmpului, vierit şi pădurit, de *Ioan Georgescu.* O carte fórte folositóre pentru plugarĭ, scrisă în stil uşor de priceput. Cartea are 136 pag. şi costă 25 cr. De vênḑare la tipografia „A. Mureşianu“ în Braşov, şi la autorul în Scorei (p. u. Alsó-Porumbák).

*

Din „*Biblioteca pentru toţĭ*“ a librăriei Carol *Müller* din Bucurescĭ (Calea Victoriei 53) pe care am anunţat'o deja, a apărut volumul al 3-lea: **Cântece şi plângerĭ**, poesii de Mihail Zamfirescu. Primele douĕ volume apărute, pe carĭ le-am anunţat înainte sunt: **Poveştĭ alese**, de celebrul scriitor *Andersen* şi **Paserile nóstre şi legendele lor**, de *S. Fl. Marian.* Volumul viitor va fi: **Despre educaţiă**, de Herbert Spencer, una din cele mai vestite şi mai folositóre părţĭ pentru toţĭ câţĭ se ocupă cu educaţiunea. Fiă-care dintre aceste volume, atât ce bine alese, costă numai câte 30 banĭ (15 cr.)

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Aprilie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.25
Renta de corone ung. 4% . . .	99.05
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	126.10
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	104.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.25
Bonuri rurale ungare 4% . . .	99.—
Bonuri rurale croate-slavone. . .	98.25
Imprum. ung. cu premii	162.75
Losuri pentru reg. Tisei şi Segedin.	149.50
Renta de hârtie austr.	101.50
Renta de argint austr.	101.50
Renta de aur austr.	123.70
Losuri din 1860	158.50

Acţii de ale Băncei austro ungară.	1086.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	460.50
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	397.75
Napoleondori.	9.70
Mărci imperiale germane . . .	59.72½
London vista	122.25
Paris vista	48.47
Rente de corone austr. 4%. . .	101.45
Note italiene.	45.90

Cursul pieţei Braşov.

Din 1 Mai 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.65	Vênd.	9.68
Argint român.	Cump.	9.60	Vênd.	9.65
Napoleon-d'ori	Cump.	9.66	Vênd.	—.—
Galbeni	Cump.	5.70	Vênd.	—.—
Ruble rusesci	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Mărci germane	Cump.	59.40	Vênd.	—.—
Lire turcesci	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vênd.	—.—

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Anunciuri (inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunei. In casulŭ publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmêntŭ, care cresce cu câtŭ publicarea se face mai de multe-ori.

Administraţiunea „Gazeta Transilvaniei.“

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.